

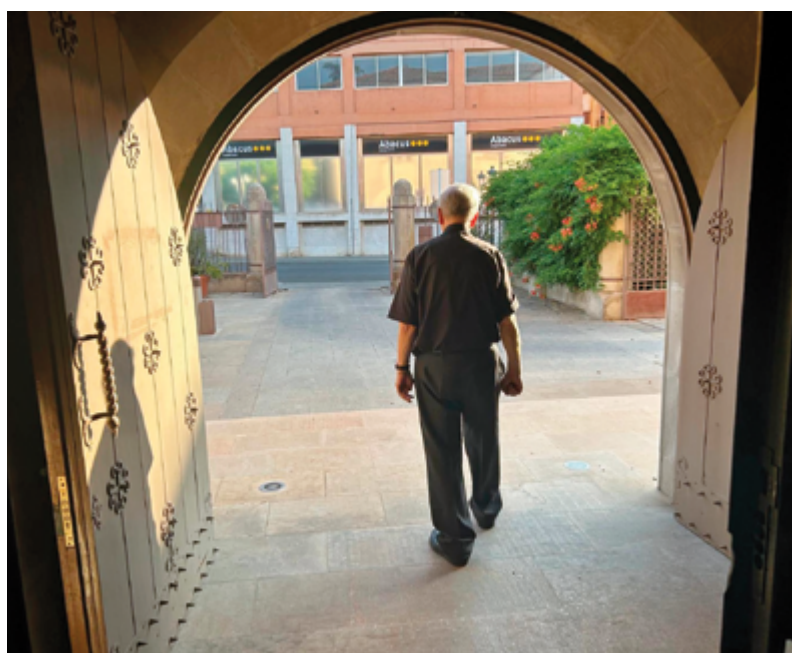
PROP DE VOSALTRES

GRÀCIES!

Estimats diocesans:

Una paraula resumeix els meus sentiments en aquests moments, després de la meua responsabilitat episcopal en aquesta diòcesi de Lleida: GRÀCIES. És molt simple i repetida al llarg de la nostra vida, però expressa quelcom molt més transcendent en les relacions humanes. Es tracta d'una satisfacció personal pel reconeixement de l'altre (persona i comunitat) que ha compartit amb un mateix les alegries i les penes del viure diari. A més, ser responsable de la comunitat catòlica comporta una clara exemplaritat de vida i un treball pastoral coherent. Per això començo agraint-li a Ell la seva infinita bondat per tot el que m'ha concedit al llarg d'aquests deu anys: la gràcia de les virtuts humanes i el creixement en les virtuts teològals: la fe, l'esperança i la caritat.

Cercava en els meus apunts i en els llibres de la meua biblioteca personal alguna nota d'autors lligits que fonamentessin el sentiment de gratitud. Hi ha massa referències que no cabrien en aquest breu escrit. Com per omplir moltes pàgines amb frases, històries o relats imaginaris. Tanmateix, recorro ara a dos petits textos bíblics que remarquen aquesta realitat: «Et dono gràcies, Senyor, perquè soc una meravella admirable» (*Sal·m* 139,14) i «Donau gràcies en tota ocasió: aquesta és la voluntat de Déu en Crist Jesús vers vosaltres» (*1Tes* 11,16). M'uneixo a aquesta manera d'entendre i acceptar la vida que recorre la meua pròpia història personal amb la meua família, amb els meus formadors i con-

deixebles, amb els feligresos i alumnes, amb els germans preveres i bisbes (52 i 20 anys de ministeri) i amb tots aquells que m'han conegut i acompanyat.

Gràcies d'una manera especial a la gent de Lleida amb qui he parlat, he escoltat, he compartit iniciatives, alegries i dificultats, he pregat admirant-ne la manera de ser i de fer. He rebut la seva influència per a moltes decisions i he procurat argumentar bé els meus raonaments per evangelitzar i per bastir ponts en les nombroses relacions establertes.

Gràcies als preveres i diaques que encara comparteixen la tasca pastoral; incloc tots els que vaig conèixer i que ja han mort. Que el Senyor els concedeixi la benedicció i el consol. Agraeixo el servei de

tots els membres de la Vida Consagrada; la seva manera de ser i el seu carisma han enriquit les tasques diocesanes.

Gràcies a tants laics que, en la seva vida callada o en la seva responsabilitat pública (eclesial i social), m'han ajudat a comprendre la grandesa de la seva dedicació i la seva autèntica convicció en el seguiment de Jesucrist, mostrant-lo amb realisme a tot el seu entorn vital.

Gràcies a les institucions catòliques que presenten solucions als diversos problemes que el nostre món actual destil·la. És impressionant la seva tasca en les distintes problemàtiques que plantegen els grups humans; intenten presentar sempre el missatge de Jesús amb fidelitat i pau.

Vull agrair a les autoritats la seva ajuda i col·laboració en tot moment. M'he sentit molt acompanyat en la difícil tasca de respondre adequadament als múltiples casos de carències materials i emocionals que hi ha al nostre voltant.

Agraeixo als responsables dels mitjans de comunicació la seva estima i comprensió.

Gràcies també als diferents servidors de la cosa pública; a tantes persones amb qui, circumstancialment, hem coincidit i col·laborat a diferents nivells.

A tots també demano perdó per les absències, les mancances, els oblits i qualsevol altra actuació que no hagi estat a l'altura del que s'esperava de mi.

† **Salvador Giménez Valls**

Bisbe - Administrador Apostòlic de Lleida

NOTÍCIES

Les aportacions de l'Assemblea, al web del Bisbat

Un mes després de la celebració de l'Assemblea diocesana, i un cop processada tota la informació sorgida de les diferents reunions de grups celebrades al llarg de la jornada, el Bisbat de Lleida ha elaborat un document que recull les aportacions sorgides a partir del Sínode per al pla de treball del pròxim curs. Entre els elements més rellevants, cal destacar la importància que van donar els diferents participants a la necessitat d'intensificar els camins de renovació pastoral i de formació, així com la de progressar dins

la diòcesi en un estil sinodal en la vida comunitària. El document es pot consultar al web del bisbat, www.bisbatlleida.cat en un apartat dedicat a l'Assemblea diocesana que es pot trobar dins del menú «Bisbat».

A més, també es pot veure la ponència que va fer la presidenta de l'Acció Catòlica General, Eva Fernández, en que parla sobre el sínodo de la sinodalitat en aquest enllaç també consultable des del web: <https://www.youtube.com/watch?v=od6ww2mSbew>.

CERCA DE VOSOTROS

¡GRACIAS!

Queridos diocesanos:

Una palabra resume mis sentimientos en estos momentos, tras mi responsabilidad episcopal en esta diócesis de Lleida: GRACIAS. Es muy simple y repetida a lo largo de nuestra vida pero da a entender algo mucho más trascendente en las relaciones humanas. Se trata de una satisfacción personal por el reconocimiento del otro (persona y comunidad) que ha compartido con uno mismo las alegrías y las penas del vivir diario. Además, ser responsable de la comunidad católica comporta una clara ejemplaridad de vida y un coherente trabajo pastoral. Por eso empiezo agradeciendo a Él su infinita bondad por todo lo que me ha concedido a largo de estos diez años. La gracia de las virtudes humanas y el crecimiento en las virtudes teologales: la fe, la esperanza y la caridad.

Buscaba en mis apuntes y en los libros de mi biblioteca personal alguna nota de autores leídos que fundamentaran el sentimiento de gratitud. Hay demasiadas referencias que no cabrían en este breve escrito. Como para llenar muchas páginas con frases, historias o relatos imaginarios. Sin embargo recurro ahora a dos pequeños textos bíblicos que remarcan esta realidad: «Te doy gracias, Señor, porque soy una creación admirable» (Sal 139,14) y «Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto a vosotros» (1Tes 11,16). Me uno a esta forma de entender y aceptar la vida que recorre mi propia historia personal con mi familia, con mis formadores y condiscípulos, con los feligreses y alumnos, con los hermanos sacerdotes y obispos (52 y 20 años de ministerio) y con todos aquellos que me han conocido y acompañado.

Gracias de una forma especial a las gentes de Lleida con quienes he hablado, he escuchado, he compartido iniciativas, alegrías y dificultades, he rezado admirando su forma de ser y de proceder. He recibido su influencia para muchas decisiones y he tratado de argumentar bien mis razonamientos para evangelizar y para tender puentes en las numerosas relaciones establecidas.

Gracias a los sacerdotes y diáconos que todavía comparten tarea pastoral; incluyo a todos los que conocí y ya han fallecido. Que el Señor les conceda la bendición y el consuelo. Agradezco el servicio de todos los miembros de la Vida Consagrada; su manera de ser y su carisma han enriquecido las tareas diocesanas.

Gracias a tantos laicos que, en su vida callada o en su responsabilidad pública (eclesial y social), me han ayudado a comprender la grandeza de su dedicación y su auténtica convicción en el seguimiento de Jesucristo mostrándolo con realismo a todo su entorno vital.

Gracias a las instituciones católicas que presentan soluciones a los diversos problemas que nuestro mundo actual destila. Es impresionante su labor en los distintos problemáticas que los grupos humanos plantean; intentan presentar siempre el mensaje de Jesús con fidelidad y paz.

Quiero agradecer a las autoridades su ayuda y colaboración en todo momento. Me he sentido muy acompañado en la difícil tarea de responder de modo adecuado a los múltiples casos de carencias materiales y emocionales que existen a nuestro alrededor.

Agradezco a los responsables de los medios de comunicación su estima y comprensión.

Gracias también a los distintos servidores de la cosa pública; a tantas personas que circunstancialmente hemos coincidido y colaborado en distintos niveles.

A todos también pido perdón por las ausencias, las carencias, los olvidos y cualquier otra actuación que no haya estado a la altura de lo que se esperaba de mí.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo - Administrador Apostólico de Lleida

Lleida viu amb solemnitat el Corpus Christi

Lleida va celebrar, el passat 22 de juny, la festa del Corpus Christi amb una jornada marcada per la devoció, la participació ciutadana i les tradicions populars.

La celebració va començar amb una missa solemne a la Catedral de Lleida, presidida pel bisbe administrador apostòlic Salvador, en què es va remarcar el significat del Corpus com a expressió de la caritat cristiana, sota el lema «Mentre hi hagi persones, hi ha esperança», en el marc del Jubileu de l'Esperança.

Després de la celebració litúrgica, va tenir lloc la tradicional processó del Corpus pels carrers de

l'Eix Comercial. La custòdia, portada solemnement, va sortir de la Catedral i va recórrer els carrers engalanats amb espectaculars catifes de flors, confeccionades durant el matí per una setantena de voluntaris. Aquestes catifes s'estenien des del carrer Cavallers fins a la plaça Paeria, convertint el centre de la ciutat en un veritable escenari de festa i espiritualitat.

Diferents parròquies de la diòcesi, com les d'Alpicat o les Borges Blanques, per citar-ne un parell d'exemples, també van celebrar el Corpus amb processons en què van participar els nens i nenes que enguany han rebut la primera comunió.

Les entitats i parròquies s'acomiaten del bisbe Salvador

Diferents entitats i col·lectius estan aprofitant aquestes darreres setmanes per acomiadar-se del bisbe Salvador, que el proper 19 de juliol serà rellevat pel bisbe electe Daniel. La junta de la Federació de Cases Regionals de Lleida s'hi va reunir el 18 de juny per agrair-li la seva implicació durant aquests anys i per fer-li un obsequi. També una representació de la junta directiva de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes va voler fer-li lliurament d'una reproducció de la imatge de Sant Jaume dels Fanalets amb una placa d'agraïment per haver participat sempre en els actes més importants de l'entitat.

Les darreres celebracions eucarístiques en parròquies de la diòcesi i els diferents actes públics

han anat reproduint moments semblants de reconeixement i gratitud.

Nomenament del mes de juny

Monsenyor Salvador Giménez Valls, administrador apostòlic de la Diòcesi de Lleida, ha signat el següent nomenament:

• **Noemí Esther Bosch García**, nomenada administradora de Càritas Diocesana de Lleida, amb data 17.06.25.

Nou calendari de l'Església Jove

L'Església Jove de Lleida ja disposa del calendari d'activitats per al curs 2025-2026. La presentació del curs es farà el proper 19 de setembre a l'Acadèmia Mariana. Un any més, hi haurà sessions de Cinefòrum a la Casa de l'Església, diversos recessos, caminades i pelegrinatges, amb Butsènit, Montserrat, Taizé i el Camí de Santiago, com a plats forts més destacats.

Mentrestant, els joves de la diòcesi que el mes que ve participaran en el pelegrinatge a Roma amb motiu de la celebració del Jubileu, es van reunir el 22 de juny per compartir un dinar de germanor previ a aquesta experiència. La trobada va servir per posar en comú diferents aspectes dels preparatius del pelegrinatge, així com per parlar del Jubileu. La iniciativa, destinada a joves nascuts entre el 1990 i el 2009, se celebrarà entre el 28 de juliol i el 4 d'a-

gost, i s'organitza conjuntament amb la diòcesi de Tortosa.

Afegir, també, que amb motiu de la commemoració dels mil anys de vida monàstica a Montserrat, el dissabte 25 d'octubre de 2025, se celebrarà al Monestir de Montserrat una gran trobada juvenil sota el nom de «Mil·lenari Jove», un punt de trobada per a joves de totes les diòcesis amb seu a Catalunya.

Reobre l'ermita de Carratalà per Sant Joan

L'ermita de Sant Joan de Carratalà, al terme d'Aitona, ha tornat a obrir les seves portes en un acte solemne i molt sentit el 24 de juny, dia de Sant Joan, presidit pel bisbe Salvador.

Aquesta reobertura representa un pas important en la recuperació del patrimoni religiós i cultural del municipi. Veïns i veïnes d'Aitona van omplir l'espai en una jornada que va culminar amb un refrige-

ri popular a base de coca de Sant Joan i sucs.

El bisbe Salvador també va presidir aquell dia la festa patronal a la parròquia de Sant Joan Baptista, on va rebre l'escalf dels nombrosos feligresos que van participar-hi davant la seva pròxima jubilació.

El bisbe va animar a seguir amb coherència de vida les petjades del precursor de Jesús.

Proposta d'una nova catequesi per a adolescents

L'Unitat Pastoral del Pilar-Magdalena vol continuar acompanyant els adolescents d'entre 11 i 17 anys, un cop han acabat la catequesi infantil, amb una metodologia adaptada a la seva edat. Un grup de set dones d'aquesta UP, dues de les quals tenen 25 anys, i el seu rector, Carles Sanmartín, s'estan preparant per a poder oferir de cara al curs vinent una proposta que està present ja en diverses parròquies de Catalunya, Espanya i el món anomenada *Life Teen* (Vida Adolescent).

El passat 28 de juny es va fer una sessió informativa a la parròquia del Pilar amb els pares, les mares i adolescents per oferir-los aquesta proposta d'acompanya-

ment en la vida i en la fe per al curs vinent.

REFLEXIONS

Veniu, Esperit Sant!

Aquests darrers mesos molts joves han rebut el sagrament de la Confirmació en múltiples celebracions. Si heu participat en alguna, haureu copsat l'alegria dels joves, el seu convenciment, la companyonia entre ells, la bona disposició, el desig de fidelitat, el nivell de participació... i també la joia de la comunitat que es manifesta en l'acolliment, la presència del bisbe, la densitat dels silencis, les pregàries... «Els hi anaren i van pregar pels samaritans perquè rebessin l'Esperit Sant. Pere i Joan els van imposar les mans i ells rebieren l'Esperit Sant» (Ac 8,15.17).

La coordinadora de joves d'un arxiprestat manifestava el seu encoratjament als joves que s'acabaven de confirmar amb aquestes paraules: «La comunitat cristiana està contenta. L'Església de tot el món avui respira millor perquè hi ha gent jove que es compromet a seguir el camí de Crist. El dia a dia, però, no parla amb aquestes paraules. Podeu escollir: "M'he confirmat i ja n'hi ha prou" o "He de ser coherent en els meus compromisos i seguir creixent en la fe". Des de la coordinadora jove de l'arxiprestat us animem a ser valents, a no deixar-vos envair per la rutina, el consumisme, la insensibilitat i tots els valors que, sovint, ens injecta el món en què vivim. Esperem que cadascú trobi el seu lloc en l'Església per servir, per comprometre's, per viure i celebrar la fe. No oblideu que no sou cristians només dins de l'Església. Ser cristià és una manera de viure en tot moment. Confirmar-se és voler ser cristià aquí i a fora, fins i tot quan l'ambient sigui hostil.»

Els joves que es confirmen fan un pas que els vincula amb més responsabilitat a l'Església i que, amb la força de l'Esperit Sant, els fa testimonis del Crist en el seu dia a dia a la família, a l'escola o a l'institut, a la feina o al lloc de servei, a la parròquia, a la colla o al grup... Prou que ho entenen els joves que saben, també, de les seves limitacions i defallències. Un grup d'ells, d'una altra comunitat, ho expressava així el dia de la Confirmació: «En el camí de la vida hem sabut acceptar la mà de Déu com la mà d'un amic que ens ajuda a créixer, a pensar, a valorar allò insignificant, a ser solidaris i a estimar, per això t'estem agraïts i et preguem.»

Les comunitats cristianes, acollint aquests joves i compromentent-nos a acompanyar-los, hem de fer nostra la pregària que ressona en les celebracions del sagrament de la Confirmació: «Veniu, Esperit Sant.»

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Bonaventura (1218-

1274), bisbe d'Albano, card. (franciscà) i dr. de l'Església; sant Pompili Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dimecres [Ex 3,1-6.7a.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Mar-

cel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Divendres [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ Dissabte [Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21]. Santa Àurea, vg.

i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Mojà.

20. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Gn 18,1-10a / Sl 14 / Col 1,24-28 / Lc 10,38-42]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

Diumenge XV de durant l'any (C)

COMENTARI

«El veié,
se'n compadí,
s'hi acostà...
se n'ocupà»

Sens dubte que una de les paràboles més extraordinàries és la que llegim avui a l'evangelí, la que anomenem del «bon samarità». Primer, però, Jesús, responnent a una pregunta que li fan subratlla que el gran manament és: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix*. Hi ha, però, una segona pregunta: *Per a mi ¿qui són aquests altres?* I Jesús amb una paràbola ens explica qui són «aquests altres» que hem d'estimar. Ens trobem amb un *home apallissat al que deixen mig mort*. I passa primer un *sacerdot*; després un *levita*, ajudant del temple. El text subratlla que *el sacerdot el veié, però passà de llarg; igualment el levita*. No se'ns diuen les raons de la seva conducta: era per poder oficiar en el temple? (si hagués estat mort, no ho haguessin pogut fer). En tot cas, aquests no van estimar l'altre; no es van aturar per atendre una persona ferida que necessitava del seu ajut. En canvi un *samarità*: *el veié, se'n compadí... li embenà les ferides... el dugué a l'hostal i se n'ocupà*. Fins i tot li diu a l'hostaler que *quan torni pagarà les despeses que hagi fet de més*. Evidentment aquest samarità va saber *veure l'altre que hem d'estimar en l'home caigut en mans de lladres*. El model d'amor al germà no ho són ni el sacerdot ni el levita, jueus al servei del temple sinó un samarità que per als jueus era com un enemic, odiat per ells perquè no seguien el recte culte dels jueus; eren com uns heretges. Però aquest és el model d'amor al germà; no li importa si el caigut és jueu o no; simplement és una persona necessitada i allí s'hi fa present ell i carrega a més amb totes les despeses. La primera lectura ens recorda com ha dit Jesús que *hem d'estimar Déu amb tot el cor i amb tota l'ànima*. I la segona lectura presenta *Crist imatge del Déu invisible, cap de l'Església*: ell és el gran samarità que s'ha compadit de nosaltres i ens ha tornat la salut. Serem com el bon samarità o com el sacerdot i el levita «passant» de qui està caigut?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreça al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

► Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.»*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.»

Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorsir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma. Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas».

► Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes i terrestres, visibles e invisibles.

Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?». Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?». Él respondió: ««Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu fuerza» y con toda tu mente. Y «a tu prójimo como a ti mismo»». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida».

Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «¿Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo dio un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó a donde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y, montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: «Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva». ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?». Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo».